

Λκ 10,30-37

Ἡ παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη

Ἔχετε ἀκούσει, παιδιά, γιά τούς ὄρειβάτες πού κάνουν πορεῖες καί ἀνεβαίνουν σίς ψηλές κορυφές. Χρειάζεται πολὺς κόπος, ἀλλά εἶναι μεγάλη ἡ χαρά τους, ὅταν ἀπολαμβάνουν τό μαγευτικό θέαμα ἀπό κεῖ ψηλά.

Δέν ξέρω ἂν κάποιοι ἀπό σᾶς γίνετε ὄρειβάτες μεγαλώνοντας. Μπορεῖτε ὅμως κι ἀπ' αὐτή τήν ἡλικία νά κατακτήσετε μιά ψηλή κορυφή, τήν ψηλότερη ἀπ' ὅλες! Χρειάζεται, βέβαια, πολὺς κόπος, ἀλλά ἡ χαρά σας θά ᾽ναι μεγάλη.

Ποιά εἶναι αὐτή ἡ κορυφή, ἡ ψηλότερη ἀπ' ὅλες; **Ἡ κορυφή τῆς ἀγάπης!**

Πῶς μπορούμε νά τήν κατακήσουμε θά δοῦμε σήμερα μέσα ἀπό μιά παραβολή πού εἶπε ὁ Χριστός μας, τήν **παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη**.

Κάποτε ἕνας ἄνθρωπος ξεκίνησε ἀπό τά **Ἱεροσόλυμα** γιά νά πάει σέ μιά ἄλλη πόλη τῆς Παλαιστίνης, τήν **Ἱεριχώ**. Ἡ διαδρομή αὐτή ἦταν ἐπικίνδυνη. Ἡ ἀπόσταση ἀνάμεσα σίς δύο πόλεις ἦταν μεγάλη καί ὁ δρόμος ἐρημικός καί δύσβατος. Πολλές φορές κρύβονταν ἐκεῖ ληστές καί ἔστηναν ἐνέδρες σιούς περαστικούς. Σέ μιά

τέτοια ἐνέδρα ἔπεσε καί ὁ ἄνθρωπος τῆς ἱστορίας μας. Περικυκλώθηκε ἀπό λησιές, πού τοῦ ἄρπαζαν ὅ,τι εἶχε μαζί του καί, στήν προσπάθειά του ν' ἀντισταθεῖ, τοῦ ἔσκισαν τά ροῦχα του καί τόν χτύπησαν θανάσιμα. Ἔφυγαν καί τόν ἐγκατέλειψαν μισοπεθαμένο!

Πονοῦσε ὁ δυστυχισμένος ἄνθρωπος! Πονοῦσε στό σῶμα, ἀλλά καί στήν ψυχή γιά τό κακό πού τόσο ἄδιστακα τοῦ ἔκαναν. «Τώρα», σκεφτόταν μέσ στον πόνο του, «θ' ἀφήσω ἐδῶ στήν ἐρημιά τήν τελευταία μου πνοή».

Δέν πέρασε ὅμως πολλή ὥρα καί νά, φάνηκε στον δρόμο ἕνας **ιερέας**. Εἶχε τελέσει μᾶλλον τά ἱερατικά του καθήκοντα σά Ἱεροσόλυμα καί ἐπέστρεφε στό σπίτι του. Ἀπό μακριά διέκρινε καταγῆς τόν χτυπημένο ἄνθρωπο. Τί θά περιμέναμε, παιδιά, νά κάνει; Νά τρέξει ἀμέσως νά τόν βοηθήσει, ἔτσι δέν εἶναι; Ἐντούτοις, δέν πλησίασε. Πέρασε στήν ἄλλη μεριά τοῦ δρόμου καί συνέχισε γοργότερα νά προχωρεῖ.

Σέ λίγο περνᾷ ἀπό κεῖ ἕνας **λευίτης**· οἱ λευίτες ἐργάζονταν στον Ναό, βοηθοῦσαν τούς ἱερεῖς. Αὐτός πλησίασε καί διαπίστωσε ὅτι ὁ ἄνθρωπος βρισκόταν σέ ἄθλια κατάσταση. «Λησιές θά τόν χτύπησαν», σκέφτεται. «Ἄν εἶναι κρυμμένοι κάπου ἐδῶ κοντά, κινδυνεύω ἴσως ἐπιτεθοῦν καί σέ μένα!». Φεύγει, λοιπόν, κι αὐτός· ἀπομακρύνεται χωρίς νά βοηθήσει.

Ὁ πληγωμένος ἄνθρωπος πονᾷ ὀλοένα καί περισσότερο. Ὅχι μόνο ἀπό τίς πληγές τῶν λησιῶν, ἀλλά ἀκόμη πιά πολύ ἀπό τήν ἀδιαφορία τῶν περαστικῶν. Θά μπορούσαν νά τόν σώσουν, μά τόν ἄφησαν ἀβοήθητο! Ἡ ὥρα περνοῦσε, οἱ δυνάμεις του τόν ἐγκατέλειπαν. Ἦταν πιά ἀμφίβολο ἂν θά περνοῦσε ἄλλος διαβάτης. Μά κι ἂν περνοῦσε, τάχα θά τόν βοηθοῦσε; Ἦταν καταδικασμένος, λοιπόν, νά πεθάνει μόνος κι ἀβοήθητος στήν ἐρημιά...

Νά, ὅμως, πού φάνηκε κάποιος ἀκόμη. Ἦταν ἕνας **Σαμαρείτης**· καταγόταν δηλαδή ἀπό μιά γειτονική ἐπαρχία, τή Σαμάρεια. Οἱ Σαμαρεῖτες εἶχαν ἔχθρα μέ τούς Ἰουδαίους. Οὔτε κἄν μιλοῦσαν μεταξύ

τους. Πλησιάζει, ωστόσο, ο Σαμαρείτης και βλέπει τον δύστυχο Ἰουδαῖο γεμάτο πληγές να ξεψυχᾷ μέσα στον πόνο και στήν ἐγκατάλειψη. **Πόνεσε ἡ ψυχὴ του!** Τί κι ἂν ὑπῆρχε ἔχθρα μεταξύ τῶν δύο λαῶν; Ἡ ἀγάπη τὸν σπρώχνει πρὸς τὸν συνάνθρωπό του. Κατεβαίνει γρήγορα ἀπὸ τὸ ζῶο του. Δέν ὑπολογίζει τοὺς κινδύνους πού διατρέχει, δέν σκέφτεται ὅτι κινδυνεύει καὶ ἡ δική του ἡ περιουσία καὶ ἡ ζωὴ του ἀκόμη. Σκύβει μὲ στοργὴ πάνω ἀπὸ τὸν δυστυχισμένο ἄνθρωπο καὶ τοῦ προσφέρει, ὅσο μπορεῖ, τίς πρῶτες βοήθειες. Εἶχε μαζί του **λάδι καὶ κρασί**, ὅπως συνήθιζαν τότε ὅσοι ταξίδευαν. Χύνει, λοιπόν, τὸ λάδι πάνω στὶς πληγές γιὰ νὰ μαλακώσουν· χύνει καὶ κρασί, ἀντὶ γιὰ ἄλλο ἀντισηπικό. Σκίζει, ἔπειτα, κομμάτια ἀπὸ τὰ ρούχα του, γιὰ νὰ τὰ κάνει **ἐπιδέσμους** καὶ νὰ δέσει τὰ τραύματα. Καὶ ἀψηφώντας τὸν κόπο, σηκώνει τὸν πληγωμένο καὶ **τὸν ἀνεβάζει πάνω στὸ ζῶο του**. Ὁ ἴδιος βαδίζει πεζός καὶ κρατᾷ προσεκτικὰ τὸν τραυματισμένο, μὴ τυχόν πέσει, ἀνῆμπορος καθὼς εἶναι. Φτάνουν σ' ἓνα πανδοχεῖο. **Ὅλο τὸ βράδυ** ὁ Σαμαρείτης μένει κοντὰ σὸν ἄγνωστο τραυματία καὶ στοργικὰ τὸν φροντίζει. Τὴν ἐπόμενη μέρα, πρὶν φύγει, δίνει σὸν ξενοδόχο **δύο δηνάρια**, σχεδὸν δύο μεροκάματα, καὶ τοῦ λέει: «Κράτησε ἐδῶ τὸν ἄνθρωπο καὶ φρόντισέ τον ὅσο καλύτερα μπορεῖς, γιὰ νὰ γίνει καλά. Ἐγὼ θὰ ξαναπεράσω καὶ θὰ σοῦ πληρώσω ὅ,τι ἐπιπλέον ζοδέψεις».

Τὰ γνωρίσματα τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης

Συγκινητική, σ' ἀλήθεια, ἡ ἀγάπη τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη! Στὴ συμπαράστασή του βλέπουμε, παιδιά, τὰ γνωρίσματα τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης. Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη εἶναι μιά σκάλα πού ἀνεβάζει σὸν οὐρανό. Ἄς δοῦμε σήμερα πέντε σκαλοπάτια, πέντε γνωρίσματά της (βλ. *ἐποπικὸ ὑλικό*). Κρατῆστε τα στὰ πέντε δάχτυλά σας καὶ γράψτε τα μὲς στήν καρδιά σας:

α) Ἀγάπη πρὸς ὄλους. Ὁ Σαμαρείτης ἔδειξε ἀγάπη σὸν πληγωμένο Ἰουδαῖο, παρότι ὑπῆρχε ἐχθρότητα ἀνάμεσα στοὺς Ἰουδαίους καὶ στοὺς Σαμαρεῖτες. Πάνω ἀπὸ τίς ἐχθρες καὶ τίς διαφορές ἔβαλε τὸ χρέος τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη δέν κάνει διακρίσεις. Κι ἐμεῖς νά βάλουμε στόχο σὴν ζωὴ μας: ν' ἀγαποῦμε ὄλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀνθρώπους!

β) Ἀγάπη ἔμπρακτη. Ὁ Σαμαρείτης δέν ἔδειξε τὴν ἀγάπη του μόνο μέ τὰ λόγια ἀλλὰ καὶ μέ τὰ ἔργα του. Ἔσκυψε καὶ περιποιήθηκε ὁ ἴδιος τὸν πληγωμένο ἄνθρωπο, τὸν πῆγε ὡς τὸ πανδοχεῖο, ἔμεινε μαζί του ὄλη τὴ νύχτα, ἔδωσε ἀπὸ τὰ χρήματά του σὸν ξενοδόχο γιὰ νά τὸν φροντίσει ἀκόμη περισσότερο! Ἡ ἀγάπη φαίνεται σὴν πράξει. Μέ πολλοὺς τρόπους μποροῦμε νά προσφέρουμε ἔμπρακτα τὴν ἀγάπη μας· μ' ἓναν καλὸ λόγο, μέ μιὰ ἐξυπηρέτηση, μέ μιὰ ἐπίσκεψη. *(Προκαλοῦμε τὰ παιδιά νά μᾶς ποῦν διάφορες πράξεις ἀγάπης· ἔχει γίνεи ἤδη ἀναφορὰ σ' αὐτὸ τὸ θέμα σὸ 8ο μάθημα).* Ἀγάπη εἶναι νά βοηθήσω στὰ μαθήματά του ἓναν συμμαθητῆ μου, νά ἐπισκεφτῶ ἓναν ἄρρωστο σὸ νοσοκομεῖο, νά πῶ ἓναν γλυκὸ λόγο σέ κάποιον λυπημένο, νά κάνω συντροφιά σ' ἓναν ἄνθρωπο πού ζεῖ μόνος ἢ εἶναι σὸ κρεβάτι ἄρρωστος. Ἀγάπη εἶναι νά δανειζῶ τὰ πράγματά μου σ' αὐτοὺς πού δέν ἔχουν, νά ἐξυπηρετῶ ὅποιον μοῦ τὸ ζητήσει, νά βοηθῶ τοὺς γονεῖς καὶ τ' ἀδελφία μου χωρὶς νά γκρινιάζω. Ἀγάπη εἶναι νά χαίρομαι μέ τίς ἐπιτυχίες τῶν ἄλλων. Ὑπάρχουν τόσοι τρόποι νά δεῖξουμε τὴν ἀγάπη μας!

γ) Ἀγάπη χωρὶς συμφέρον. Εἶχε κάποιο συμφέρον ὁ Σαμαρείτης ὅταν ἔκανε τὸ καλὸ; Περίμενε νά τοῦ τὸ ἀνταποδώσει ὁ πληγωμένος ἄνθρωπος; Ἀσφαλῶς ὄχι! Κανένα συμφέρον δέν εἶχε. Πρόσφερε τὴ βοήθειά του χωρὶς νά περιμένει τίποτε. Ὅταν δείχνουμε τὴν ἀγάπη μας -προσοχή!- δέν ζητοῦμε ἀνταπόδοση. Νά σοῦ κάνω, δηλαδή, μιὰ ἐξυπηρέτηση γιὰ νά μοῦ κάνεις καὶ σύ. Ὅχι! Ἀγαπᾶμε χωρὶς ἀνταλλάγματα, χωρὶς νά ζητᾶμε τίποτε γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας!

δ) Ἀγάπη μυστική. Μήπως ἔκανε τό καλό ὁ Σαμαρείτης γιά νά τόν δοῦν οἱ ἄλλοι; Γιά νά τόν ἐπαινέσει κανεῖς; Ὅχι. Οὔτε στή συνέχεια βγήκε νά διαλαλήσει τήν ἀγαθοεργία του. Ἔτσι κι ἐμεῖς νά προσφέρουμε τήν ἀγάπη μας, ὄχι γιά νά μᾶς ποῦν «μπράβο» οὔτε γιά νά δείξουμε στούς ἄλλους πόσο καλοί τάχα καί σπλαχνικοί εἴμαστε. Οἱ μυστικές πράξεις ἀγάπης σημειώνονται στό βιβλίο τ' οὐρανοῦ! Τίς βλέπει ὁ Θεός καί τίς βραβεύει.

ε) Ἀγάπη μέ θυσία. Ἄν παραστήσουμε τήν ἀγάπη μέ μιά σκάλα πού μᾶς ἀνεβάζει στόν οὐράνο, τό ψηλότερο σκαλοπάτι της εἶναι ἡ θυσία! Πόσες θυσίες ἔκανε ὁ καλός Σαμαρείτης; Θυσίασε χρόνο, κόπο, χρήματα... Ἐβαλε σέ κίνδυνο τήν ἴδια τή ζωή του! Ἐμεῖς μποροῦμε νά κάνουμε θυσίες γιά τούς ἄλλους; Μποροῦμε νά θυσιάσουμε λίγο ἀπό τόν χρόνο μας, ἀπό τό παιχνίδι μας, ἀπό τό χαρτζιλίκι μας... Δείχνει εὐγενική καί ἥρωική ψυχή ἡ προθυμία νά μοιραστοῦμε κάτι δικό μας γιά νά τό χαροῦν καί οἱ ἄλλοι!

Ἡ ἀγάπη, λοιπόν, εἶναι **μιά σκάλα πού μᾶς ὀδηγεῖ στόν οὐράνο, στόν παράδεισο!** Ἐπιπλέον, φέρνει τόν παράδεισο στή γῆ μας! Ἄν ἐμεῖς ἀγαποῦμε ὅλους τούς ἀνθρώπους ἔμπρακτα, χωρίς συμφέρον, ἄν μυστικά κάνουμε θυσίες γιά τούς ἄλλους, τότε δημιουργοῦμε γύρω μας ἕναν ἐπίγειο παράδεισο! Κάνουμε γύρω μας τούς ἀνθρώπους εὐτυχισμένους, ἀλλά καί ἡ δική μας ἡ καρδιά πλημμυρίζει ἀπό εὐτυχία!

Καθώς πλησιάζουν τά Χριστούγεννα, ἡ γιορτή πού φανερώνει τή μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ σέ μᾶς, θά θέλατε, παιδιά, νά δείξουμε κι ὄλοι μαζί τήν ἀγάπη μας σέ κάποιους πονεμένους ἀνθρώπους; *(Προτάσεις γιά κοινή φιλανθρωπία: π.χ. ἐξόρμηση σέ κάποιο φιλανθρωπικό ἴδρυμα ἢ σ' ἕνα νοσοκομεῖο, ἐπίσκεψη σ' ἕναν ἄρρωστο ἢ σ' ἕνα μοναχικό πρόσωπο, συγκέντρωση χρημάτων σ' ἕναν κοινό κουμπαρά καί ἐτοιμασία δέματος γιά μιά φτωχική οἰκογένεια ἢ συνεισφορά στό συσσίτιο τῆς ἐνορίας. Θά εἶναι ὁμορφη ἐμπειρία*

για τὰ παιδιά ἂν κάποια ἀπό τίς παραπάνω προτάσεις πραγματοποιοῦνταν πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα).

Ἡ ἀγάπη ἀνεβάζει
ἀπ' τὴ γῆ στὸν οὐρανό.
Στολισμένη εἶναι μέ ἔργα
πού ἀρέσουν στὸν Θεό

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. «Ἡ σκάλα τῆς ἀγάπης»: ὕλικό γιὰ ἐκτύπωση.
2. Κατασκευή: Τσαντάκι πρώτων βοηθειῶν.